С.Р. БИБЛИОТЕКА гр. ТЪРНОВО Деп

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 13 (2080) | Велико Търново, събота, 30 януари 1965 г. | Цена 2 стотинки

НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ГОВОРЯТ ПРЕД ТРУДЕЩИТЕ СЕ

От два дни сред трудещите се във Велико Търново е другарят **Енчо Стайков**, член на Политбюро на Централния комитет на Партията и председател на Националния съвет на Отечествения фронт, народен представител.

Снощи пред многолюдно общоградско събрание, на което присъствуваха секретарите на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов и Иван Диков, председателят на окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов и други ръководители на окръга и града, той произнесе едночасова реч. В своето изложение ораторът съобщи, че обемът на промишлената продукция през юбилейната 1964 г. нарасна с 11 на сто, увеличиха се енергийните мощности на страната, а в областта на селското стопанство продукцията от основните култури бе значително по-вече в сравнение с предходните години. България по производство на цинк и олово на глава от населението е на едно от първите места в Европа.

ДРУГАРЯТ ЕНЧО СТАЙКОВ

След това другарят Енчо Стайков разясни подробно основните показатели на плана за 1965 г., обоснова нататъшното развитие на производителните сили — по-нататъшната индустриализация на страната, издирването и използуването на подземните богатства. Народностопанският план и бюджетът за тази година гарантират увеличение на националния доход със 7.7 на сто, като 56 от него се предвижда да дойде от повишаването на производителността на труда. Ето защо, той призова трудещите се от града да усъвършенстват технологията на производствените процеси, да пестят материалите, да подобрят качеството на продукцията.

Другарят Стайков съобщи, че тази година капиталовложенията ще бъдат с 85 милиона повече в сравнение с плана за миналата година и че 21 на сто от тях са за селското стопанство. После той говори и за най-важните задачи по плана за селското стопанство, а също така и в областта на науката и културата, във връзка с подобряването на материалното и културното положение на трудещите се.

Ораторът подробно се спря на трудностите и причините, на които те се дължат. Говори за някои наболели въпроси, които чакат своето разрешение.

Като подчерта, че пътят, следван от Партията и Правителството, е правилен, той изтъкна, че първостепенна задача сега е изпълнението на плана. Главна задача е увеличаването на производителността на труда и повишаването на производството, борбата за най-строг режим на икономии, разгръщането на широко социалистическо съревнование, изучаването и внедряването на челния опит.

Голяма част от речта си другарят Стайков посвети на въпросите от международното положение. Широкият отзвук предизвикан от комюникето за работата на Политическия и консултативен комитет на страните участнички във Варшавския договор, говори за реалната политика на социалистическите страни, за трезвата оценка на международните събития и че трудещите се от целия свят високо ценят усилията на страните от социалистическата общност за запазване на световния мир.

Нашата страна взема активно участие в осъществяването на политиката за мирно съвместно съществуване в района на Балканите. Голям е приносът на България за подобряване на отношенията със съседна Гърция. Предстоят, каза другарят Стайков, нови стъпки за нормализиране на отношенията и с Турция.

С пълно единодушие присъствуващите одобриха прочетената от секретаря на Градския комитет на Комсомола Петър Иванов поздравителна телеграма до ЦК на БКП, в която трудещите се от града уверяват, че ще положат всички сили за преизпълнение на своя дял от народностопанския план.

Днес другарят Енчо Стайков ще посети някои промишлени предприятия в града.

* * *

НА 28 ЯНУАРИ в *Г. Оряховица* се състоя годишната отчетна сесия на Градския народен съвет, на която присъствува народният представител от Горнооряховския район *Димитър Стоичков*, член на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на Партията.

В изнесения от председателя на изпълкома на ГОНС *Цанко Ненов* доклад се посочи, че през отчетната година работата на съвета е била по-целенасочена, различните служби са работили по-оперативно, повече грижи са били положени за благоустройството, хигиенизирането и озеленяването на града, за битовото обслужване на населението и др.

Голяма реч пред присъствуващите на сесията произнесе др. *Димитър Стоичков*. Той говори за международното положение, за успехите на страните от социалистическата общност в мирното съревнование с капитализма, за издигането ръководна роля на международното комунистическо и работническо движение в борбата на народите за мир, свобода и социализъм.

Другарят Стоичков се спря обстойно на икономическата политика на Българската комунистическа партия и на успехите, които бележи нашият народ в строителството на социализма. Той разгледа стопанските резултати през 1964 година, разясни плана и бюджета за 1965 г., утвърдени от последната сесия на Народното събрание, а също така плана на промишлените предприятия на територията на Горна Оряховица.

Речта на другаря Стоичков бе изслушана с голямо внимание и често прекъсвана с бурни ръкоплясканя.

Снощи др. Стоичков се срещна и с избирателите си от гр. *Лясковец*.

Н. БОЖКОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в Г. Оряховица

ТРИМЕСЕЧНИЯТ ПЛАН — ЗА 8 ДНИ

През миналата година кооператорите от с. Ореш прибраха богата реколта от почти всички площи. Особено радващи са резултатите от захарното цвекло — по над 4 тона от декар.

Радост сияе по лицата на орешчани сега, когато получават високо трудово възнаграждение. Нито ден не спира потокът от спестители в местната пощенска станция. **При план 80 000 лева влогове за първото тримесечие, в касата на станцията само за осем дни постъпиха 105 500 лева.**

Ст. Станчев

ОЖИВЕНА ТРУДОВА ДЕЙНОСТ

В тези дни край парниците и за работа на полето в Джулюнския кооператив излизат около 1000 кооператори. Бригадата на Вълбан Йорданов Ганев дори се договори и нае от горското стопанство да извърши подготвителни и залесителни работи за около 10 000 лева. Това е хубава инициатива на бригадното ръководство.

Добре върви и ремонтът на селскостопанските машини. Завършено е и зимното пръскане на 40 декара овощни дървета. В гафик е и изпълнението в животновъдството. За 24 дена е надоено 60 000 литра мляко, като дневният млеконадой е по 2491 литра.

Ст. Киров

От 3800 носачки — 2300 яйца на ден

Птицегледачките Донка Георгиева и Миланка Кирилова от с. Климентово се грижат за 3800 кокошки — носачки. В началото на януари носливостта беше над 50 на сто, а от няколко дена се увеличи и дори надхвърля 2300 яйца на ден. Вече 61 на сто от кокошките снасят всеки ден. Птицевъдките дори очакват да се увеличи дневният брой на яйцата.

Само за януари преизпълнението на плана ще бъде не по-м[illegible] от 20 000 яйца. Тези успехи са плод на упорития труд на птицегледачките, които спазват всички изисквания при гледането и храненето на птиците.

П. Панайотов
вет. фелдшер

За 20 дни

Успехите през миналата година колективът на ДП „Транспред" в Свищов е постигнал благодарение на своето усърдие и трудов ентусиазъм. Работниците Васил Исмаилов, Андрей Костарелов, шофьорът Кирил Атанасов, крановиците Павел Стефанов и Цоню Йорданов, превозвачите Николай Братев и Юмер Велиев, експедиторите и диспечерите Страхил Христов, Слави Желязков, Саша Кирова и Стоянка Христакиева, са били винаги пример за останалите работници.

Със същите усилия работиха всички от предприятието още в първите дни на новата година. Планът за месеца бе изпълнен на 21 януари.

Лиляна Грамадова
плановик

ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ОСМИЯТ КОНГРЕС на Партията посочи, че изграждането на материално-техническата база на социализма у нас и постепенното преминаване към строителството на комунизма трябва да се извършва в най-тясна и непосредствена връзка с комунистическото възпитание на трудещите се, в духа на Моралния кодекс на строителя на комунизма. Като могъщ, мобилизиращ фактор за изпълнение на тия задачи и в селското стопанство се явява движението за комунистически труд.

В резултат на разгърнатата партийно-политическа и организаторска работа от страна на партийните и стопанските ръководства в ТКЗС, ДЗС и МТС през миналата година в окръга редиците на участниците в движението значително укрепнаха и нараснаха. Над 650 производствени колективи с 13 000 участници, което е близо с 6000 души повече в сравнение с предшествуващата година, се трудиха и живяха с девиза на движението „Да се учим да работим и живеем по комунистически". Това спомогна значително да се измени работата в звената, бригадите и фермите, включени в движението, да стане тя по-конкретна и да влияе на производствените условия, с внедряването на новостите и челния опит, с борбата за технически прогрес, постигането на по-висока производителност на труда. В друг етап навлезе възпитанието и обучението на хората, което е в духа на високите и благородни принципи на комунистическия морал.

Така насочиха усилията на участниците в движението партийните и стопанските ръководства в Обединение, Морава, Ресен, Полски Сеновец и други. В резултат на това трудовата активност сред тези колективи се пренесе сред всички кооператори и се постигнаха високи производствени резултати с добра икономическа ефективност. Широко известни в тези стопанства са имената на Тодор Колев, Йордан Христов, Тодор Йорданов и Иван Чешалов, на Сийка Деневска, Стефан Маринов и други, които застанаха начело в прилагането на техническия прогрес и постигнаха висока производителност на труда в отглеждането на културите.

Но независимо от постигнатите успехи все още в разгръщането на движението за комунистически труд в селското стопанство има какво да се желае. На първо място тук стои въпросът рязко да се повиши производителността на труда. В бригадите и фермите не навсякъде се полагат достатъчно грижи от страна на партийните комитети и управителните съвети на ТКЗС за създаване на материално-техническа база за всяка производствена единица, бореща се за званието.

Това довежда до принизяване на някои колективи и те по нищо не се отличават от ония, които не са приели условията за извоюване на званието. Така, например в ТКЗС Павликени, Карисен, Полски Тръмбеш и други, въпреки наличието на добри възможности, редица звена и ферми са оставени да работят при най-примитивни условия. Това не спомага за увеличаване на тяхната производителност и дори задържа. Тук не се касае само до внедряване на някаква механизация в производството, а до организация на труда, за подобряването на която не са нужни капиталовложения и техника. Така в редица ферми на ТКЗС в Страхилово, Камен, Драгомирово и други, които водят борба за званието, още не е поето напълно груповото отглеждане на животните, което има голям ефект.

Необходимо е да се обърне по-голямо внимание за внедряването на по-прогресивни форми на организация и заплащане. Все още редица партийни и стопански ръководства недостатъчно изучават и предоставят за прилагане в практиката челния опит и достиженията на науката. Слабо се заангажират специалистите от ТКЗС и научните институти А чали най-добре с тези колективи, които се борят за новото, те могат да приложат успешно своите знания и опит.

Друг въпрос, който заслужава особено внимание, е повишаването на образованието и общата култура на участниците в движението. Повече грижи трябва да се полагат за повишаване на общото и специалното образование на кооператорите и особено на по-младите, за да станат те пълноценни строители на комунистическото общество.

Новата стопанска година започна. Сега предстои приемането на производствено-финансовите планове в ТКЗС и ДЗС. От това, как ще се изяснят производствените задачи, каква разяснителна и организаторска работа ще се проведе, ще зависи и по-нататъшната работа. Ето защо сега като основна задача пред участниците в движението за комунистически труд е задълбочено да се запознаят с това, което им предстои, за да могат да дадат конкретни обещания.

Движението за комунистически труд в селското стопанство е масова школа за възпитание на трудещите се. То трябва все по-пълно да се използува от партийните и стопанските ръководства за въвличане на всички кооператори в социалистическото съревнование, за постигане на още по-големи стопански и политически резултати.

ТРИ РАЦИОНАЛИЗАЦИИ

Всички в консервната фабрика „Домат" — Джулюница са загрижени още от началото на годината да създадат такива условия за работа, които ще им осигурят най-добро изпълнение на плана.

Вече постъпват много работнически и рационализаторски предложения и се подработват нови организационно-технически мероприятия.

Още в първите дни рационализаторът Тодор Минков направи 6 предложения, 3 от които са одобрени от технико-икономическия съвет. Едното е за подвозването на стъклените буркани и амбалажа в конфитюрния цех. С осъществяването му разходът на 5—6 души ще се върши от един човек. По другото предложение готовата продукция ще се извозва безамбалажно до склада с електротелфер. С третото се цели преустройството на технологическата линия при производството на конфитюр. Продукцията ще се реди на стифове и ще се охлажда допълнително. Ефектът и от него не е малък — икономия на време и на труда на 4 работника.

Тодор Минков продължава хубавата традиция на рационализаторите в предприятието, които миналата година бяха обещали 35 рационализации с очакван ефект 6500 лева, а направиха 48, 11 от които имат изчислен 11 480 лева икономически ефект.

Стоян ЖЕКОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в Джулюница

ПЪРВИТЕ УСПЕХИ

Работниците от **клона на Окръжния кооперативен съюз в Свищов**, когато правеха равносметка за работата си за миналата година, отчетоха, че планът по някои показатели не е изпълнен. Това накара още в началото на тази година да мобилизират силите си и резултатите не закъсняха. Този месец трябваше да изкупят и подготвят 395 000 яйца, а вече са подготвили 560 000. Тези успехи помагат на колектива на Яйцестанцията да се представи по-добре в борбата за званието „Колектив за комунистически труд".

Г. Броянов

* * *

Резултатите от първите дни на годината показват, че колективът на жп гара Поликраище е мобилизирал силите си за изпълнение на производствените си задачи. Местният престой на вагоните е намален вече спрямо плана за 1965 години с 20 минути. Това помогна да се преизпълни плана за статичното натоварване.

Ръководителите по движението Атанас Лишов, Димитър Филипов, Иван Каравасилев и стрелочниците Иван Мирчев и Теодоси Божеков помогнаха за бързото подаване и извозване на вагоните.

Тези успехи вдъхновиха железничарите и те обещаха да изпълнят годишния си план до края на първото полугодие.

Петър Великов

ОКРЪЖНА ШКОЛА ЗА ЧЕЛЕН ОПИТ

Вчера в Държавни захарни заводи започнаха занятията в Окръжната школа за изучаване на челния опит в отглеждането на захарното цвекло. Събраха се над 100 души — бригадири, звеноводи, механизатори — цвеклопроизводители, за да разкажат и обменят опит по производството на захарно цвекло.

Школата е открита от Управлението на селскостопанското производство съвместно с Държавни захарни заводи. Главният агроном на ТКЗС Ореш Кирил Попов сподели опита на стопанството, което миналата година получи от 1700 дк средно по 5432 кг захарно цвекло.

Интересен бе разказът на главния агроном на ТКЗС — Морава Йордан Спасов за механизираното отглеждане на тази култура.

Доклад за някои новости при отглеждането на захарното цвекло изнесе научният сътрудник Илия Бързашки от Института по захарно цвекло в Горна Дъбник.

За опазването на захарното цвекло от болести и неприятели говори старши-научният сътрудник Васил Бостенов, който се спря на най-новите препарати и начините на използуването им в борбата с цвеклови хоботи и листните въшки. Особено място в днешната работа на школата се отдели на механизираното отглеждане на захарното цвекло, намаляване себестойността на труда. Слушателите проявяват изключителен интерес към лекциите и споделените опити и вземат живо участие в работата на школата.

СЪОБЩИТЕЛНАТА ТЕХНИКА В ОБРАЗЦОВО СЪСТОЯНИЕ

Над 200 инженери, техници и монтьори от Великотърновски окръг поддържат винаги в техническа изправност съобщителните съоръжения.

В много райони е постигнато образцово поддържане на линейната, кабелната и станционната техника. На челно място са В. Търново, Златарица и др. Освен редовната профилактика, работниците от Окръжната станция на съобщенията изградиха 753 телефонни поста, 2314 радиоточки, а през изминалата година са радиофицирали 14 нови селища. Упоритата работа на старши-техниците Тр. Кичуков, Ст. Цочев, Ив. Цанков и др. е пример за всички.

На основата на тези успехи бяха изработени и приети новите организационно-технически мероприятия за поддържане в образцово състояние на съобщителната техника.

Ст. Кулов

ЛЕНИНГРАД. — В Завода за стругове-автомати работи Генадий Горчаков. Това е млад работник, който отлично е усвоил сглобяването на сложните машини. Не един път той е предлагал оригинални разрешения на трудни въпроси в участъка, където работи. Горчаков е един от многото работници с умели ръце и творческа мисъл.

А. БАХАРЕВ
наш фотокореспондент

По света

В няколко реда...

- Общата продукция на кубинското селско стопанство през 1964 година е нараснала с 5 на сто в сравнение с 1963 година.
- Тази година стокообменът между Унгария и СССР ще достигне 890 милиона рубли, което е със 7.5 на сто повече от миналогодишния.
- Ръководството на 9 профсъюза на печатарите и на работниците от провинциалните вестници в Англия, обединяващи 120 000 души, е поискало 15 на сто увеличение на заплатите в продължение на следващите три години.
- Втори ден продължава стачката на студентите от токийския университет „Кейо", обявена в знак на протест против намеренията на администрацията да увеличи таксата на обучение.
- Общите печалби на американската компания „Дженерал мотърс" през 1964 година възлизат на 1 735 000 000 долара, което е най-голямата печалба в историята на американските корпорации.
- Вестник „Нян зан", орган на ЦК на Виетнамската партия на трудещите се, публикува пълния текст на комюникето на съвещанието на политическия консултативен комитет на държавите-участнички във Варшавския договор.
- Цените на вестниците в Шотландия са се увеличили с 6 на сто.

УСПЕХИ НА ЮЖНОВИЕТНАМСКИТЕ ПАТРИОТИ

ХАНОЙ, 29 януари (ТАСС). — Южновиетнамските патриоти нанасят нови поражения на сайгонските войски. Тези дни народните въоръжени сили пленили вражески конвой, състоящ се от 40 моторни коли, в това число два бронетранспортьора — амфибии, предава виетнамската информационна агенция, позовавайки се на съобщение на агенция „Освобождение". Южновиетнамските патриоти унищожили 60 противникови войника, 6 моторни коли, в това число 2 бронетранспортьора, ранили 59 противникови войника и взели голямо количество оръжие. По време на боевете за селото Хоа Ксюан (провинция Фу Йен) партизаните убили 76 войника от марионетните войски, един американски майор, унищожили 12 бронетранспортьора и свалили един американски разузнавателен самолет. (БТА)

Конгоанският въпрос на дневен ред

НАЙРОБИ, 29 януари (Кор. на **ТАСС** Л. Соляков). — Днес президентът на република Кения Джомо Кениата откри тук третото заседание на специалната комисия на Организацията за африканско единство (ОАЕ) по конгоанския въпрос. В състава на комисията, създадена от извънредната сесия на съвета на министрите на ОАЕ през септември миналата година, влизат представители на Етиопия, Гана, Нигерия, Гвинея, Камерун, Сомалия, Горна Волта, Тунис и Обединената арабска република. Председател на комисията е президентът на Кения Джомо Кениата.

Както стана известно тук, на заседанието на комисията ще бъдат разгледани и резултатите от неотдавнашната среща на представителите на африканските страни в Ню Йорк през време на сесията на Общото събрание на ООН, резултатите от обсъждането на въпроса за Конго в Съвета за сигурност, въпроса за изпращане на делегация на комисията в Конго (Леополдвил), както и — по всяка вероятност — в съседните на Конго страни, за да се запознае с положението на място.

ПОСЛАНИЕ НА ДЖОНСЪН ДО КОНГРЕСА

ВАШИНГТОН, 29 януари (**ТАСС**). — Вчера президентът Джонсън изпрати на конгреса послание, в което препоръчва да се внесат редица поправки в конституцията на САЩ. Препоръките се отнасят до осигуряване на приемственост на пълномощията на президента и вицепрезидента, ако те не са способни да изпълняват функциите си.

Препоръките предвиждат също да се направи реформа на съществуващата в САЩ система за избор на президент. При тази система избирателите гласуват на президентските избори не за кандидата за президент, а за „избирателна колегия", която след това избира президент. История на американските избори познава случаи, когато членове на „избирателната колегия" са гласували против волята на избирателите.

Внасянето на поправки в конституцията е продължителен процес. Те трябва да бъдат одобрени от сената и от камарата на представителите в конгреса, а след това най-малко от три четвърти от всички щати. (БТА)

На седянка

ВСЕ ОЩЕ не е навалял дълбок сняг, но затова пък клонките на дърветата са обкичени с пухкав скреж. В дома на Стефана Къцаркова от 18-та низова организация при IV квартал на Отечествения фронт в Лясковец има седянка.

Край зачервената печка са се наредили 25 жени — възрастни и млади. Те весело говорят, смеят се, пеят. Тук е и баба Парашкева Дюлгерова. Стара е тя, но с младо сърце. Всеки вторник просветната група има сбирка в различни домове. За нея баба Парашкева иде неизменно с плетивото си. Интересно е. Четат се книги, статии, обсъждат се различни въпроси, честват се народните празници и рожденните дни. В читателската група се разгледаха и материалите от деветата сесия на Народното събрание.

Ето, и днес вече почти всички са се събрали.

— Хайде, како Доче, отваряй книгата! — обажда се някой.

Тодорка Дочева разгръща „На живот и смърт" от Димитър Ангелов и зачита.

Жените мълчат. Една бродира, друга плете, трета шие и всички едновременно са заслушани в увлекателното четиво. . .

Така минава половин, един час. После, в почивката, гостоприемната домакиня поднася на всички белите като пролетни цветове или като снежинки пуканки — стар обичай за седенкарите. И току изведнъж един глас се извисява. Запява Софка Цуцуманова. Приглася ѝ Кичка Крачкова. След минута, само след минута, цялата къща се оглася от хубава народна песен.

Разговорите, веселите закачки се сипят в топлата стая. После някой отново запява. Това е Надежда Зидарова. И отново гласът ѝ се прелива в общия глас на цялата седянка.

Тодор ЛИЦОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в Лясковец

Денят на партийния секретар

ЗА ПЪРВИ ПЪТ партийните секретари от четирите общини — Масларево, Козловец, Горна Студена, Алеково се събраха през октомври. Инструкторът от Окръжния комитет на БКП Иван Пейков и секретарите на общинските партийни комитети бяха обмислили всичко. Ползувайки съвет ския опит, те определиха всяка първа сряда от месеца за Ден на партийния секретар. Решиха на тази среща да се обменя опит по стила и методите на работа в различните партийни организации в общините, да се говори за работата на партийните бюра, комитетите, а гостуващите от другите общини хора да се запознаят с хода на работните в кооператива, да разгледат отделни обекти в него — ферми, напоителни канали, посева на някои блокове и други, да се запознаят с политическата работа, която се извършва сред хората.

Първата сбирка се състоя в Масларево. Там обсъдиха плана за работа и сложиха началото. Първият Ден на партийния секретар мина интересно. Пък и в Масларевския кооператив имаше за гледане много неща.

Така Денят на партийния секретар се утвърди като много сполучлива форма за обмяна на опит в партийната работа. в живота на партийните организации от тези четири общини. Последователно той се проведе в Козловец, Горна Студена и накрая в Алеково.

На всяка сбирка се разглеждат обикновено по два въпроса, проучва се опитът на отделни партийни организации по тях, разказват за своята работа и всички останали присъствуващи.

През януари, въпреки студа, партийните секретари от четирите общини дойдоха в Алеково. Този път за това, как партийната организация работи за разгръщане на движението за комунистически труд, говори секретарят на първичната партийна организация при механизаторите Димитър Миронов. Проблемът беше задълбочено обсъден. Говори се за необходимостта от насищане с повече съдържание работата в колективите, борещи се за високото звание, говори се за примера на комунистите — участници в това движение.

И така — дотук всичко е хубаво. А следващия път Денят на партийния секретар трябва да се състои отново в Масларево и, може би, ще прочете пак по същия начин, както през октомври, както впрочем са преминали всичките тези четири сбирки. Пак ще се говори по определена тема, пак ще се събират същите хора и т. н.

— Не, така е еднообразно! Скоро ще стигнем до формално провеждане на деня, — с право, развълнувано се възпротивиха присъствуващите на последната сбирка.

Това беше необходим възглас. Той доказа задълбоченото и творческо виждане на партийната работа. Място за формализма не бива да остава. Той не бива да бъде гост, особено тук, където са ръководителите на партийните организации. Започна обсъждане. Новият план за Деня на партийния секретар през следващите месеци беше прекроен. Много нови и нови неща бяха предложени да се вложат в съдържанието на тези сбирки. На някои ще се канят и секретарите на Комсомола, ще се поставят за разглеждане въпроси за партийното ръководство и работата с младежите. Ще присъствуват вече и отговорници на партийни групи, а от селото, в което се събират, ще бъдат канени и членовете на целите партийни бюра. Денят на партийния секретар може в същност да представлява екскурзия до други села в окръга с най-добра работа по предвидената за обсъждане тема. А темите това са в същност ежедневните задачи, по които партийната организация има да извършва непосредствена, постоянна работа. Ето — по обезпечаването на партиен контрол над дейността на стопанското ръководство ще разкажат опита си козловчани, ще споделят с тях и останалите. В Деня на партийния секретар ще се говори как партийното бюро организира изучаването и прилагането на опита на първенците, как се осигурява изпълнението на поставените от общинския комитет задачи и други.

Денят на партийния секретар за този район от четири общини се утвърждава като една хубава традиция на ежемесечен, задълбочен творчески разговор по най-важните въпроси на партийната работа, традиция на една дружеска сърдечна среща между хора, изпълнени с желанието по-умело и по-успешно да водят хората към осъществяване на цялостната партийна политика.

Блага ИОРДАНОВА

Ученическо самоуправление

УЧЕНИЦИТЕ от Селскостопанския техникум в Караисен живеят в общежитие, грижат се за учебно-опитното стопанство от около 1000 декара, хранят се безплатно в стола.

Но колкото административното ръководство и учителите да бяха строги и взискателни, все не можехме да въведем добър ред и дисциплина.

Ето защо, на съвместно съвещание на партийната организация и актива на Комсомола, се взе решение да се дадат някои от функциите на администрацията в ръцете на Комсомола.

За кратко време беше изграден младежки доброволен отряд, който оглави дежурството в стола, хигиената, реда и дисциплината в училището. Отрядът се състои от 27 младежи и девойки, с щаб от 5 души. За негов командир беше избран заместник-секретарят на Ученическия комитет Моню Пеев Темелков, ученик от първи курс — бивш сержант от Народната армия.

Комсомолската стая служи едновременно и за щаб на отряда. Всички провинили се другари са викани пред щаба, а оня, които имат по-голяма вина, се представят на другарския съд на честта, където публично, на открито комсомолско събрание, се разглежда тяхното поведение. Издава се специално табло, където биват осмивани нарушителите. Дежурните по отряд носят червена лента на ръката с инициали ДМО.

Утринната ведрина от 7.10-7.25, а също така и в голямото междучасие, се провежда на открито от дежурния по отряд. Изключение се прави само в дни, когато вали дъжд.

За оказване контрол на обществени места (киното, магазините, автоспирката и др.) също се назначават дежурни, които следят за спазване на ученическата униформа, правилник и поведение.

Ежедневно трима отрядници правят проверка на хигиената в класните стаи, където в специална тетрадка по показатели се води съревнование и се дава преходно червено знаменце и окачва на вратата в следващия ден. Това стимулира всички и дежурните по клас правят необходимото, за да бъде стаята най-чиста.

Училищният двор е разделен на парцели и всяко дружество се грижи за своя парцел — варосват и окопават плодните и декоративните дървета и храсти, правят оборка.

Раздаването на храната в стола и неговото хигиенизиране, поправка и направа на нови физкултурни игрища и площадки е дело на ученическото самоуправление. Когато има младежко увеселение, отрядниците не допускат никакво нарушение на реда и дисциплината.

Сега предстои изграждането на стопански съвет от комсомолци, които да оглавят цялата стопанска дейност в учебно-опитното стопанство на техникума.

За отбелязване е, че курсистите, които са в доброволния младежки отряд, са добри по успех, спазват най-строго реда, дисциплината, униформата и с това дават личен пример.

Йордан РАЯНОВ
зам. директор на ССТ — Караисен
чрез обществената редакция на в. „Борба" в Караисен

За да бъдат още по-добри резултатите

Много хубави неща се казаха на годишната отчетно-изборна конференция на профорганизацията при Държавни захарни заводи, състояла се на 23 януари. И в обширния доклад, и в някои от изказванията със законна гордост се наблегна на добрите стопански резултати на предприятието.

Сравнително по-добра през отчетния период е била и работата по новите почини. В движението за комунистически труд са участвували 78 бригади, отделни и смени с 1550 души, от които 32 бригади, извоювали високото звание. Културно-масовата и възпитателната работа се подобрила значително. По-радващи са резултатите в повишаване квалификацията работниците, техниците и инженерите.

Никак не са малко обаче и допусканите все още слабости, които не позволяват на колектива да разгърне пълно силите и възможностите си. Социалистическото съревнование не е било на нужната висота, а неговата най-висша проява — движението за комунистически труд — не се е отърсило от шаблона. Върви се вече по утъпкания път — без да се търсят нови интересни форми и инициативи. Незадоволителна е била работата на социалистическите бригади за технически прогрес, недостатъчно се е воювало за изпълнението в срок на приетите работнически предложения и др.

Естествено е дори и най-добрите да допускат отделни слабости. Народната мъдрост казва, че, който не работи, той не греши. Тревожно е друго в случая, че на конференцията се изказаха повече от двадесет души, но съвсем малко от тях засегнаха най-важните въпроси. Както изтъкна сам директорът на завода Иван Денчев — изказванията бяха някак едностранчиво насочени. . . главно към хубавите неща. Не че нямаше критика. Един, и втори, и трети говориха за неблагополучия в снабдяването на работниците с отоплителни материали. Спомена се и за трудовата дисциплина и преди всичко вината за нарушението ѝ се потърси в ДАП, че не може да осигури навременен превоз на работниците. Критика бе отправена дори по въпроса за абонаментите, че на някои се връщат парите, други не получават вестниците или списанията си. . . Направиха се сериозни „намеци", че е неправилно да се пренебрегват материалните стимули. Ако се отпускали повече и повече пари за награди и стопанските резултати щели да бъдат по-добри. А и такива „морални" стимули каквито са екскурзиите, според един изказал се председател на цехов профкомитет, не можели да се използват поради липса на пари. Значително място в изказванията и то на няколко души зае въпросът за диетичната и недиетичната храна в стола, за пушенето и не пушенето в него, за прекаленото губене на време в чакане пред гишетата за купони и за храна. . .

Въпроси, въпроси — най-различни. Но голяма част от тях — твърде дребни за пред профсъюзна конференция. Други — съдържащи критика в доста голяма доза, но. . . за организации и институти, представители на които не присъствуват на конференцията. Трети — поставени необмислено, с неразбиране, или поне с желание да се „отчете" изказване.

На конференцията бе нужно да се поговори по-подробно, по-задълбочено, по-критично за стила и метода на ръководство на Общозаводския профкомитет, както стори партийният секретар на Спиртна фабрика Петър Ковачев. Той отправи сериозно обвинение към профсъюзното ръководство за известна откъснатост от хората. Вместо да се посещават цеховите профорганизации и профгрупите лично, пускат се въпросници за отчитане на различни инициативи. Този метод с право бе окачествен като погрешен, бюрократичен, формален. Малко невероятно прозвуча даденият пример, че завеждащият съревнованието Димитър Димов през годината не е намерил време да посети Спиртна фабрика, но това твърдение не беше опровергано.

Наложително бе да се поговори с по-голяма загриженост за новата производствена година, за свързаните с нея трудности, произтичащи от предстоящото разширение на Спиртна фабрика и увеличаване на нейния план, от чувствителното съкращаване срока за ремонта в Захарна фабрика, от отговорните задачи, които се поставят и пред другите цехове; да се поговори за техническия прогрес и рационализаторското движение, за допускания формализъм при изготвянето на индивидуалните и колективните обещания, за шаблонното и скучно отчитане на съревнованието и др. Но малко се говори по тези въпроси и то едва накрая от ръководителите на предприятието.

Ако критиката на конференцията бе недостатъчна, още по-незадоволителна бе самокритиката. Вината за това следва да се търси в самия доклад. Не си направиха задълбочена самокритика членовете на профкомитета, не си направиха самокритика и изказващите се делегати. Когато не се осъзнаят напълно дадени слабости, а това проличава от самокритичното отношение към тях, трудно е да се повярва, че допускащите ги ще направят всичко възможно да ги изкоренят. А за да се издигне на още по-голяма висота производствената и профсъюзната работа в ДЗЗ — Г. Оряховица, това е много необходимо.

Н. МИНКОВ

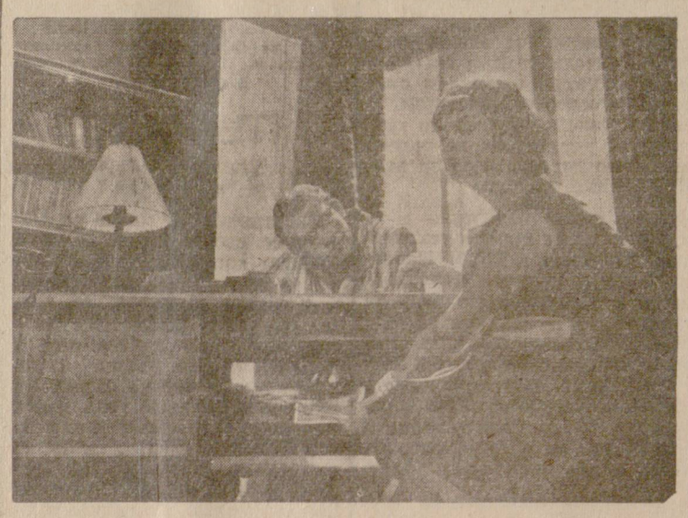

Картина от филма „Невероятна история", който от понеделник ще се прожектира на екрана на кино „Девети септември" — Велико Търново.

ЗИМНИ ВЕЧЕРИ

СМРАЧАВА СЕ. Студеният насрещен вятър закачливо щипе по зачервените лица. Към читалището в с. Масларево прииждат младежи и девойки. Това са самодейците. Тяхната програма се очаква с интерес от жителите на селото, на околните села.

Във фоайето на читалището е танцовият състав. Тук са се събрали хора с различни професии: отчетничките Руска Славева, Еленка Петрова, Петранка Борисова, шивачът Харалампи Галилеев, дърводелецът Слави Атанасов, механизаторът Иван Ангелов. Но в душите на тези млади хора има нещо, което ги обединява — това е неизчерпаемата любов към богатото народно творчество.

Пристигат оркестрантите.

— Готови! И-и-и-и- — чува се гласът на ръководителката Митка Ангелова.

Лицата отново заруменяват. Но вече не от студа. . .

— В бързината е красотата на танца, — подхвърля весело Слави Атанасов.

Кратка пауза. Малко да отдъхнат и отново:

— Готови!. . .

В читалнята пък е битовият състав. Тук не само професията, но и възрастта на участниците е различна. Но общото, което ги сплотява, е любовта към народната песен. С най- голяма сериозност към репетициите се отнасят учителката Кулайванова, отчетничката Марийка Георгиева, кооператорките Величка Йорданова и Йорданка Енева, библиотекарката Невянка Димитрова.

В читалищния салон репетира театралният състав.

Така е зиме в Масларево. Самодейците чувстват, че творят за братя и сестри. Те виждат порасналата взискателност на публиката и се стремят да задоволят нейните вкусове.

Димо КИРИЛОВ

Не се измени на традицията

Хубава традиция има в Пчелище — всяка година театралният колектив при читалището да подготвя пиеса. Ролите се разпределят между учители, служители, работници в кооперативното стопанство.

И тая година не се измени на традицията. На 19 януари театралният колектив представи с много голям успех „Калин Орелът".

Особено добре играха трактористите Гроздю Николов Караиванов, Георги Кършев, учителките Стефка Николова, Стефана Костова и други.

Доволни останаха зрителите.

Н. Пърлев

Награди на отличилите се

На тържествено събрание в Градската обединена болница — Горна Оряховица, председателят на профкомитета д-р Табаков връчи паспорта на трудовата слава и юбилейната значка на 5 отличили се здравни работници и предложи за одобряване от събранието 15 души за ударници на комунистическия труд.

Наградените са добри активисти на партийната и профсъюзната организация, активни участници в движението за комунистически труд.

д-р П. Радков

Ден на трезвеността

На 23 януари салонът на читалище „Светлина" в с. Морава бе препълнен. Във връзка със Седмицата на трезвеността учениците изнесоха богата програма.

Малките ученици от III клас с успех се представиха със сценката „Как Мечо намери лулата".

В разнообразната програма взеха участие и първокласниците.

Всички присъствуващи разбраха, че виното и цигарите са неверни другари.

Евгения Венкова

СТРАНИЧКИ ОТ ИСТОРИЯТА

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ В НАШИЯ КРАЙ

Както е известно, през периода 1904-1912 година в развитието на работническото движение у нас настъпва подем. Партията на тесните социалисти развива активна дейност, а нейните най-изтъкнати ръководители, като Димитър Благоев, Георги Кирков, Гаврил Георгиев, Георги Димитров, Васил Коларов и други, завоюват твърде голям авторитет сред трудещите се от града и селото. Оттогава изминаха няколко десетки години. Прелиствайки пожълтелите страници на партийния орган от оня период, човек остава възхитен от дълбоките връзки на нашите изтъкнати партийни ръководители с широките народни маси. Това е особено характерно за дейността на Георги Димитров, тогава млад синдикален и партиен деец. Проучванията показват, че през периода 1904-1911 година той е бил много често гост на бившата Великотърновска околия, застоявал се е в града и селата и е оказвал конкретна помощ на партийните организации, изнасял редица разобличителни реферати срещу общоделците и буржоазните партии.

През декември 1905 година просветителният социалистически кръжок към търновската партийна организация организира цикъл от реферати на тема: „Основите на социалистическата демокрация", „Законът за еснафските сдружения" и „Руската революция". Докладчик е Георги Димитров.

През януари 1906 година Димитров е отново във Велико Търново и изнася три реферата на тема: „Работникът по положение социалист ли е?", „Отечеството на работника" и „Работническото движение и социалистическата демокрация". Рефератите се посрещат възторжено от търновските работници. Дописникът на „Работнически вестник" от Велико Търново съобщава: *„Някои общоделци се опитаха да възразят, но др. Г. Димитров изтъкна несъстоятелността на всичките им възражения и присъствуващите работници добре разбраха кои са техните истински защитници и кои техни скрити врагове".*

Честите посещения на Георги Димитров във Велико Търново и околията могат да се обяснят със стремежа на Централния комитет на Партията да окаже близка и системна помощ на местните организации на тесните социалисти, изживели известни сътресения след разцеплението с общоделците през 1903 година. Това ни подсказва и характерът на рефератите, разобличаващи съглашателската дейност на общоделците. Не бива да се забравя, че в оня период Никола Габровски имаше огромно влияние във Велико Търново и Великотърновския край, а тъкмо тогава той се бе ориентирал към общоделците, което затруднява твърде много борбата на тесните социалисти. Особено интересен е рефератът „Руската революция". Докато общоделците изопачават истината за Първата руска революция или изобщо нищо не говорят за нея, тесните социалисти устройват навсякъде публични събрания, изясняват задачите на революцията и отправят пламенни привети към „нашия братски руски пролетариат", като му пожелават успех в борбата.

Разбира се, тесните социалисти тогава не разбираха по ленински ролята на селяните като съюзник на пролетариата, не дооценяха въоръжената борба на селячеството срещу помещиците, не видяха изграждения съюз между пролетариата и селяните под ръководството на Болшевишката партия. Това обаче не им попречи да възприемат възторжено новината за Първата руска революция и да пропагандират нашироко нейните идеи. Рефератът на Георги Димитров във Велико Търново е именно израз на възторженото и положително отношение на тесните социалисти към Първата руска революция.

На 28 юли 1908 година Георги Димитров свиква във Велико Търново конференции дава подробни указания за правилното организиране на социалистическата просвета на търновските работници. Дописникът хроникира: *„Ползата от тая конференция бе много голяма".*

Прави впечатление, че в навечерието на Балканската война пламенният трибун Георги Димитров посещава много често и някои села в околията, където на публични събрания подлага на безпощадна критика шовинистичния бяс, насаждан от цар Фердинанд и буржоазните партии.

На 1 май 1911 година той говори на голямо публично събрание в с. Самоводене, а след 4 дни (на 5 май) пак в същото село са свикани четири публични събрания: на тесните социалисти с оратор Георги Димитров, на земеделците и общоделците с оратор Александър Обов и Никола Габровски и на радикалите с оратори Михайлов и д-р Кръстников. Тук се проявяват в цялата си сила ораторското изкуство на Георги Димитров и неговата способност да полемиризира с такива политически противници като Никола Габровски, Обов и др. Говорейки на тема: „Земеделският съюз, общоделската партия и измененията на конституцията", Георги Димитров прави дълбок марксически анализ на политическото положение в страната и стъпка по стъпка аргументирано разобличава демагогските речи на предишните оратори. В дописка от с. Самоводене от 1 юни 1911 година четем: *„Тогава др. Георги Димитров подложи на безпощадна принципиална критика бръщолевенията и демагогиите на всички „леви" и „десни" партии. Въпросните господа, ужилени силно, се опитаха да му отнемат думата, но, тъй, като събранието настояваше др. Георги Димитров да говори, те намериха за уместно да офейкат. . . Събранието обаче продължи до късно. Думите на другаря оратор бяха посрещнати с викове: „Вярно! Браво!"*

Събранието се закри при желанието на присъствуващите, що то да бъде свикано друго събрание, на което да им говори същият другар".

Това желание е изпълнено и на 30 май 1911 година Георги Димитров отново е в Самоводене, отново говори на голямо публично събрание. Този път събранието е нападнато от шайкаджии и полицаи, изпратени специално от Велико Търново. Димитров е арестуван и хвърлен в зимника на общината, но възмутените самоводчени нападат общината и освобождават своя любим оратор.

„След това — се казва в дописката от Самоводене — *всички работници и др. Георги Димитров бяха освободени. От тук, пеейки „Дружна песен" и работническия марш, направихме една манифестация през селото и се спряхме на първото място, дето др. Димитров поблагодари на работниците, които спасиха здравето, а, може би, и живота му, като напомни всички да се държат добре. Това се посрещна с живи одобрения от събранието и с вдигане на ръце същия другар. . . Същата вечер др. Димитров, придружен от двама другари, замина за Търново, дето на 31 май подаде тъжба до прокурора за гарантиране на свободата му и наказване на виновниците".*

Както се вижда, през май 1911 година Георги Димитров идва три пъти в Самоводене. Как да си обясним тоя интерес на младия партиен и синдикален ръководител към Самоводене? Проучванията показват, че през оня период в Самоводене е имало голям брой железничари, които са работили в Г. Оряховица и по линията София — Варна. Следователно, основното ядро на партийната организация се е състояло от железничари и занаятчийски работници, а за едно село това е имало голямо значение. Вероятно Георги Димитров добре е оценявал социалния състав на тая селска партийна организация, разбирал е какво въздействие може да оказва тя в съседните села и по гарите, където през деня работят железничарите, а вечер се завръщат в Самоводене.

Че това е така, ние можем да съдим и по някои изрази в изказванията на Димитров на събранията в Самоводене и от дописките.

В своите речи той се обръща „към работниците", благодари „на работниците" и т. н. Изпращайки дописки до партийния орган, дописниците от Самоводене също така употребяват изрази като „Работниците развалиха стълбата и блокираха входа", „др. Димитров поблагодари на работниците" и т. н.

Ясно е, че през 1904-1912 година в Самоводене е имало много жп работници, които са привличали будния поглед на Георги Димитров.

Разбира се, Георги Димитров е посещавал и редица други села в Горнооряховска, Павликенска и Еленска околии (Стражица, Калтинец, Сухиндол, Михалци, Златарица и др.), но тези посещения могат да бъдат предмет на други статии.

В. САРИЕВ

ЛЯСТОВИЦИТЕ долитат рано напролет. Крилете им са затвърдели от дългия, тежък път. Хората ги гледат и тихо им се радват, защото те донасят на крилете си бялата пролет, с човчици вдъхват новия живот, напоен с оптимизъм и вяра в бъдещето. . .

През 1961 година малко неуверено, но все пак радостно погледнаха хората от кооператива на Полски Сеновец първите лястовици — първите предвестници на комунизма— звената на Мария Карабялова и Тотка Миланова. Много дързост имаше в очите на шепата кооператори. . . През следващата година, след първите, полетяха други — звената на Руска Станчева и Григор Григоров, на Стефка Маринова от с. Куцина. Вече се вървеше по-леско напред.

1965 година завари в стопанството 11 звена, извоювали званието, и още толкова борещи се за него.

Дванайсетте лозари от звеното на Руска Станчева вече трета година носят почетното звание. Грижливо, качествено работят из лозовите блокове, съветват се с агронома. Изпълнението на плана им за миналата година е 116 на сто. Марийка Влахова и малките палави първокласници са любими приятели на звеното. Телевизията, книгите, политинформациите, художествените програми и най-вече работата здраво спояват другарските отношения в звеното.

В работилницата на младежката тракторна бригада механизаторите репетират „Армия на мира". Оттатък в клуба, дето стените са украсени с три похвални грамоти и две дипломи на бригадата, носеща званието „Бригада за комунистически труд", репетира певческият състав. Уморени са младите мъже. Целият ден са ремонтирали машините, но песента им е бодра и хубава. Гласът на Марин Петров кръшно затрептява над другите, пръстите на Илия Петков весело се плъзгат по клавишите на акордеона.

Това не е всичкото, което сдружава механизаторите в тяхната борба да работят и живеят по комунистически. Те убедиха другарите си Спиридон Владев, Петко Тодоров и Никола Минчев да завършат основното си образование. Помагаха им и успяха. В курса за преквалификация взеха участие всички. Не се поскъпиха, а до един решително извадиха пари, за да помогнат в строежа на Тодоровата къща. Тодор Ламбев с радостни сълзи посрещна чудесната другарска помощ. После всички дружно решиха да получават месечното си възнаграждение без касиер. Отчетникът остава парите в пликове и всеки си взема полагаемото, като оставя членския внос. А „лавката на честността"? И това е старо. Може би, най-хубавата страна от живота на бригадата е търсенето на новости в механизацията. Центробежната торазпръскачка направиха за няколко дни и я изпробваха в най-студената вечер. Преустроиха двукорпусните цвеклоподемници в трикорпусни. Икономисаха 20 000 литра горива през миналата година. Но и това се вижда на механизаторите малко, недостатъчно.

— Не бива да спираме до тук, — споделят те с партийния секретар Кольо Азгоров.

— Че ние и не мислим да спираме. Ще обмислим и ще вървим напред, — отвръща им той.

— Да направим школи в самите бригади. Нека слушаме лекции от специалисти. Няма да е лошо да научим нещо по изкуството.

— При животновъдите движението за комунистически труд е все още слабо. Да поемем шефство, — предлага друг.

— Защо и ние да си нямаме нещо подобно като „Закон за работническата чест". Например, „Закон на селкостопанската чест". Това звучи добре.

Новото, новото търсят хората от Полски Сеновец. Иска им се по-скоро да заживеят по комунистически — съзнателно, инициативно, другарски. Това вече става. Сигурно техният кооператив ще бъде един от първите, който като лястовица ще разпери твърдо криле, на които с ненаписани букви ще се чете „ТКЗС за комунистически труд".

Калояна НИЛОЛАЕВА

ГОЛЕМИТЕ ВЪПРОСИ — В ЦЕНТЪРА НА РАЗГОВОРА

На годишните отчетно-изборни събрания на ТКЗС

ПРЕЗ МИНАЛАТА СТОПАНСКА ГОДИНА кооператорите от ТКЗС „Първи май" в с. Обединение завоюваха добри производствени успехи. Планът за валовата продукция от 4 335 000 лв. е преизпълнен. Преизпълнен е и планът за чистата продукция, за чистия доход. Това е радващ отчет и сигурен показател за възхода.

Когато слушаш отчетния доклад на управителния съвет и изказванията на кооператорите, трудно можеш да различиш кое е било най-хубавото през годината. Тук се направи много да се излезе от стария шаблон на организиране труда на кооператорите и машините. Това даде възможност да се премине към уедряване на производството. Само пшеницата и ечемика на площ 25 000 декара беше разположена в три участъка и се обработваше от 3 тракторно-комплексни бригади, вместо от 9 за предшествуващата година. Така е и със слънчогледа, с царевицата. Това е продиктувано от разбирането за правилното използуване на земята и по-пълното използуване на техниката, по-добре да се изпълнят всички агротехнически мероприятия. Безспорно най-сериозният успех е комплексната механизация, който заслужи и национално признание. С право може да се каже, че това е голямо завоевание на кооперативата. Благодарение на него от 11 000 декара царевица, на почти сухи условия, е получен среден добив над 500 кг зърно от декар.

Другото радващо начало е поевтиняването на продукцията. Да вземем само един от най-ярките примери — царевицата. От 7 лева за 1962 г., 100 кг продукция през 1963 г. струва 6 лв., а през отчетната година — 4.30. Особено чувствително е това снижение при звената за комплексна механизация — под 2 лева. Завеждането на отчет в производството на часове позволи да се види и един друг ефект: Тодор Колев произведе 100 кг царевица за 16.2 минути, а средното за стопанството е 5 часа. При постигане резултата на челния механизатор това би осигурило годишна икономия от 105 000 лева. Освен, че се облекчава тежкият труд на кооператорите чрез комплексната механизация, с поевтиняването на продукцията се увеличава чистият доход. По тоя въпрос ръководството на стопанството има вярно разбиране и то се стреми към него с най-голяма грижа. Затова и постоянно нараства степента на механизация в стопанството и тя чувствително влияе за намаляване разходите на 100 кг производство и за повишаване на производителността и ефективността на основните средства.

Главно място за намаляване себестойността заема концентрацията и специализацията. Това позволи в свиневъдството, например, един човек да отглежда над 1500 свине, а в птицевъдството — 10 000 кокошки-носачки от една птицевъдка. Икономическите показатели само в птицевъдството говорят, че докато за всеки 1000 яйца се заплащаше 5 лева за труд, то през миналата година тая сума е 3 лева, а за 1965 година — 1.8 лева.

Тук е постигнато много и в по-правилното заплащане на труда. През миналата година дори частично беше приложена акордно-премиалната система на заплащане, а сега ще се внедри във всички отрасли. Това е другата голяма стъпка на кооперативна. Така се предоставя по-голяма самостоятелност в работата, дава се простор на инициативата при провеждането на агротехническите и зоотехническите мероприятия, с оглед максималното увеличение на общата продукция и в същото време пестеливо да се изразходват материалните средства. Поставянето на заплащането в зависимост от крайните икономически резултати е смело решение.

На годишно-отчетното събрание на ТКЗС „Първи май" беше направена задълбочена оценка на работата във всички отрасли. Тук имаше и остра критика, но затова никой не се разсърди, никой не стана да се оправдава. Напротив, изказванията бяха съдържателни и насочени по главните въпроси, какво повече и как да се направи. Това само по себе си говори за възхода на кооперативата, за израстването на кооператорите. Вярно, натежаваше отчетническият характер, но това не е неправилно на такова събрание. Когато се оглежда едногодишният труд, тук му е мястото да се видят недостатъците, за да се върви по-уверено напред.

Би трябвало да се очаква повече да се говори за въвеждането на новата система на заплащане, но нито един от изказалите се не сподели безпокойство по нея. Това е хубаво. То говори за проведена добра разяснителна работа, за голямата вяра в ръководството, което изведе кооперативата на верен път и даде простор на инициативата, породи стремеж за получаване на повече и по-евтина продукция.

В Обединение наистина е обединен трудовият колектив и с всички сили тук се насочват към най-главното, към рационалното решение на задачите. Бригадните съвети, бригадирите и звеноводите са станали добри организатори на производството и най-важното умеещи, както в работата си с хората, така и да насочват силите към навременни и правилни решения. Ето на кое трябва да се обръща внимание и кое развързва ръцете, целеустремява и въодушевлява в работата. Това повишава и гордостта, ражда успехите.

Ил. МОНОВ

Споделят опита си

КАТО ОТИВАШЕ към крана си, Йозо Игнатов — крановикът от пристанище Свищов размишляваше: „Днес е първият ми работен ден от 1965 година. Трябва да започна добре. Ще вложа цялото си майсторство и умение в работата. Кранът ми е изправен. Той ме слуша", защото полагам непрекъснато грижи за него. Никога не ми е изневерявал досега и днес няма да ми изневери".

Улови здраво ръчките на тежкия 90-тонен кран и започна работа. Наблюдавайки от страни, човек чувствува мощта на големите железни челюсти на автоматичния грайфер. Само с девет загребвания на грайфера, той напълни първия вагон. Веднага се прехвърли на втори вагон и след нови девет-десет загребвания, вагонът е готов. Така продължи с трети, четвърти, пети, десети, петнадесети, двадесети и двадесет и петия вагон, които бяха натоварени за три часа и половина.

— Брей, Йозо! — провикна се бригадирът Тачо Илиев, който с трима докери непрекъснато изравняваше въглищата във вагоните. — Ще ни преуморишь! Какво е това чудо от теб?

А Йозо извика грамогласно:

— Иди в оперативната и кажи да извикат маневрата да изтегли пълните вагони и да дадат нов обект!

Кранът бе придвижен, а грайферът сменен. С установяването на крана на новия обект, в същия момент маневреният локомотив навлезе с цяла композиция празни вагони и ги остави на работния обект. И в края на смяната равносметката е 35 вагона натоварени с руда и 25 вагона — с въглища. Всичко 60 вагона, общо 1300 тона. С тия постижения Йозо изпълни личния си план пет пъти, увеличи производителността на труда 450 на сто, получи заработка 14 лева и с такъв успех започна трудовата си дейност през 1965 година.

Всички работници и оперативни ръководители, след като научиха за успеха на старши-крановика Йозо Игнатов, му стискаха ръце и викаха: „Браво, Йозо!. . . Твоят успех надмина досегашните ти постижения. Ти спаси положението за денгуби, преизпълни нормата на вагоните два и половина пъти!".

Новината за подвига на Йозо Игнатов започна да се носи от уста на уста. Затова още на втория ден председателят на профкомитета Тодор Бозаджиев използува час от квалификационните курсове и обяви пред всички крановици и механизатори, че темата на занятието е: „Предаване опита на Йозо Игнатов — старши-крановик, който натоварил 25 вагона с въглища и 35 вагона с руда за 7.30 часа. — Лектор Йозо Игнатов".

Лекторът започна спокойно и убедително. Това беше действително обмяна на опит. Зададоха на Йозо много въпроси, на които той точно и конкретно отговори. Взеха думата старши-крановикът Димитър Димитров, Петър Матеев и други, които разказаха за своите постижения в товарно-разтоварната работа и в поддържането на крановете.

Излизайки от школата, разпсканията между крановиците още продължаваха. „Ето, този начин на предаване на опита е полезен", — казва Димитър Димитров.

Успехът на Йозо Игнатов се превърна в цяло тържество в пристанище Свищов.

Ат. ПАТЛОВ

от Обществената редакция на в. „Борба" в Свищов

Движение, което дава криле

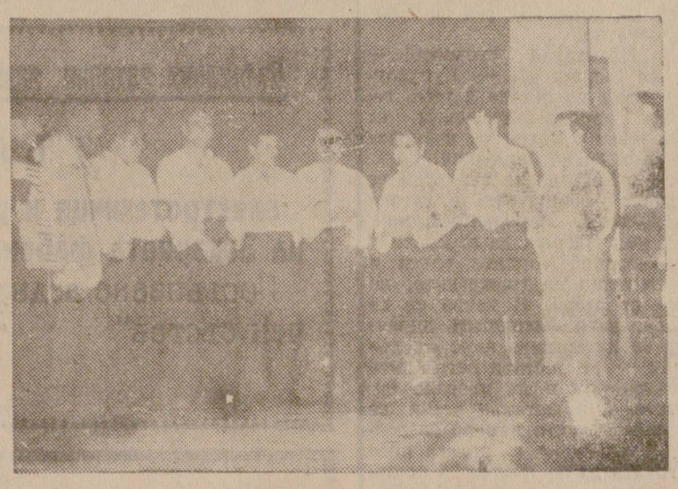

База за комунистически труд

Сговорниви и трудолюбиви са работниците и служителите при складовата база на ДП „Зърнени храни" в Стражица. Тяхната работа е вече за пример на всички бази в окръга. Похвална е инициативата им да изкупуват царевицата направо от блоковете и да я складират на асфалтовите площадки. Благодарение на настойчивото спазване на санитарните изисквания, няма нито зрънце похабено.

В базата работят пет ударници на комунистическия труд, а Иван Гецов е носител на аления паспорт на трудовата слава. Затова и цялата база беше удостоена със званието „База за комунистически труд". Преди няколко дни при колектива на базата бяха колегите им от село Ресен. Двете бази са отдавна в съревнование. Затова ресенци дойдоха да се поучат от тези, които бяха спечелили съревнованието в напрегнатата трудова битка. Едновременно с това бе изработен и новият договор за съревнование за 1965 година.

Ив. Колев

от Обществената редакция на в. „Борба" в с. Стражица

Трудово ежедневие

С откриването на нова трета пещ започна своята работа през 1965 година комбинатът към „Наркооп" в гр. Полски Тръмбеш. Затова сега в цеха за хляб работят само две смени, вместо три, както беше по-рано.

Бригадите на Иван Младенов и Димитър Зарков изпълняват всекидневно плановете си 120 на сто. Освен това, подобрено е и качеството на хляба. Работничките от бригадата на Райна Николова, които работят в лимонадения цех, бутилират по над 15 000 бутилки, вместо по 8000 на ден.

М. Цонев

от Обществената редакция на в. „Борба" — в П. Тръмбеш

ДА ЗАПАЗИМ ПИЛЕТАТА

Правилното отглеждане на новоизлюпените пилета е важен резерв за увеличаване производството на продукти от птицевъдството и повишаване доходите на кооператорите.

Грижите за малките пилета трябва да започват още от инкубационния период, като за люпене се използуват само яйца от добре и разнообразно хранени кокошки. Запасеността на яйцата с достатъчно каротин и витамин А трябва да е достатъчна, защото тя има връзка с люпимостта. Установено е, че когато количеството на каротина в жълтъка на яйцата е под 2.5 микрограма на сто, люпимостта им е 45-60 на сто, а когато съдържанието на каротин достигне до 6 микрограма на сто, люпимостта е над 80 на сто. Пилетата, получени от яйца с ниско съдържание на каротин, витамин А и други, са с понижена защитност на организма и много често боледуват.

Важно значение за люпенето на яйцата има температурно-влажностният режим в люпилнята. Прегряването на яйцата намалява топлопродукцията на ембриона, понижава и обямата на веществата. Ембрионът не използува достатъчно хранителните вещества, растежът му се забавя и голяма част от жълтъка остава неизползуван. Така излюпените пилета не се развиват правилно, изостават в растежа си и често след няколко дни умират. Миналата година в ТКЗС гр. Лясковец около 2 на сто от получените пилета умряха именно по тая причина.

Помещенията следва да са готови 15—20 дни преди получаване на малките пилета. Те трябва да бъдат добре почистени, дезинфекцирани, проветрени и подсушени. Вратите, прозорците и вентилационните съоръжения предварително да са ремонтирани и да се набави инвентар за обслужване. Не бива да се забравя изораването на дворчетата около пилчарниците.

При новоизлюпените пилета обменните процеси протичат много по-интензивно, отколкото при другите животни. Необходимо им е по-голямо количество кислород. Когато на квадратен метър се поставят повече от 16 пилета, те не получават достатъчно кислород и са изложени на вредното влияние от повишеното количество влага, амоняк и въглеводен окис. Дишането се затруднява, намалява се броят на еритроцитите и хемоглобина, нарушава се обмяната на веществата. Това създава условия за поява на респираторна болест, авитаминоза, канибализъм и други.

В помещенията за пилетата трябва да е чисто, като стените се варосват най-малко два пъти месечно. Хубаво е замърсената постилка да се сменя всеки ден, а подът, хранилките и кацалките да се почистват периодично.

Транспортирането на пилетата от люпилните до стопанствата в много студени дни с неподходящи сандъци и при резки температурни колебания довежда до масова смъртност още през първите дни.

Важно средство за опазване на пилетата от масова смъртност е температурният режим в птичарниците. Наред с храненето, той влияе на интензивността на обмяната на веществата, отразява се върху здравето на пилетата. Практиката показва, че при 5-6 градуса по-ниска от общоприетата сега температура, пилетата се развиват много добре. Така те се каляват и през пролетта понасят леко прехода към лагерно отглеждане.

Храненето е един от най-важните фактори, под влиянието на който се формират продуктивните и наследствените качества. Пълноценното и разнообразно хранене през първите два месеца е от значение. Важно е първото захранване. То не бива да става по-късно от 48 часа след прокълване на черупката. В ежедневната дажба на пилетата трябва да има достатъчно белтък, витамини и минерални вещества, които са необходими за правилното развитие на всеки организъм.

Добавката на антибиотици към хранителната дажба на малките пилета влияе благоприятно, повишава прираста, намалява заболяванията и смъртността.

В някои стопанства малките пилета се отглеждат съвместно с възрастните птици или в близост с тях. Това води до ранното им опаразитяване и заразяване. Тази погрешна практика трябва да се ликвидира.

За опазване на малките пилета от заболявания, за подобряване на техния растеж и развитие, както и за осигуряване на висока продуктивност е необходимо внедряването на редица хигиенни мероприятия при тяхното отглеждане. Изисква се и повече грижа от страна на гледачите.

д-р Иван ЙОРДАНОВ

от Обществената редакция на в. „Борба" в Лясковец

Впечатления от Либерия

НАПЕРЕНО изправен на висок хълм, суперлуксозният хотел „Дюкор" сякаш господствува над столицата Монровия. От неговите охладени с климатична инсталация салони може спокойно да се разгледа в най-големи подробности града. Просто пиете си кафето и бавно си местите погледа от квартал на квартал, и от сграда на сграда.

Все пак ние решихме да се разходим пеш из улиците. В Западна Африка обикновено много от улиците са без тротоари. Колонизаторите, най-вече в страните, бивши английски колонии, са натрапили в съзнанието на местните жители схващането, че е унизително да се движиш пеш. Тръгнеш да се поразходиш, но всички те оглеждат подозрително и изненадано. След всяка измината крачка те спират таксита, докато накрая не издържиш и приемеш услугите на някой. Но в Монровия не е така и ние на драго сърце използувахме възможността да се пoразтъпчем.

Едно след друго се редуват малки, добре подредени магазинчета, кафенета и сладкарници от френски тип, много барове и нощни заведения, с които Монровия отдавна е известна.

Фирмите създават някакво космополитно впечатление: „Американо-либерийска. . .", „Германо-либерийска. . .", „Френско-либерийска". . ., „Шведско-либерийска. . ." и много, много още чуждестранно-либерийски компании. Всъщност само фирмата им е смесена. Те са чисто американски, или английски, или френски компании, открили тук удобно поле за бизнес. Преобладаващо е американското влияние — говори се американският диалект на английския език, в обръщение са американски долари, облеклото на полицаите е по американски тип, маниерите са американски, а и самите американци, каквито често се срещат, се държат чисто по американски, т. е. по господарски. Но затова пък етикетът „американски" е най-неприятният за местното население.

От филмовите афиши гледат със смразяващи грималси смеещи се черепи, безстрашни ковбои. Рекламите на тъй наречените „филми на ужаса" категорично предупреждават хората със слаби нерви, с болно сърце и с разни психически разстройства да не престъпват прага на киносалона. Те напомнят броя на подлуделите, получилите сърдечен удар и т. н. по време на прожекции. „Не гарантираме живота на никого и не носим никаква отговорност" — заявяват тези филмови афиши. Западът непрекъснато залива африканските страни с утайката на своето филмово производство. Напълно основателно в Гана, Нигерия и други африкански страни обществеността настоява да не се прожектират американски филми.

Въпреки и със здрави сърца, не бяхме уверени в нервите си и отминахме, без да вкусим от този ужас. Освен това при такива мистериозни условности всеки може волю-неволю да те цапардоса по главата, а след това върви доказвай, че не е от филма.

Все пак разходката в тропика не е като в нашите паркове и ние побързахме да се приберем в хладния благодат на „Дюкор". Тъй като бяхме разгледали вече града, обърнахме се на срещуположната страна, за да „опознаем" океана.

Над него се носят тежки изпарения и хоризонтът е почти редом с брега. Задуха е, такава задуха, каквато рядко се среща другаде по западноафриканското крайбрежие. Едва сега истински почувствувахме какво значи африкански климат и влага. Разбира се, никой не е виновен за това неразположение на природата. Но защо пък са застроили точно тук Монровия?

Този неприятен за нас факт, както научихме по-късно, има своята причина. В началото на миналия век милосърдно дружество в САЩ се заело да помогне на изтормозените африкански роби в страната. Но как? . . . Като ги върне в родината им! Започнали проучвания за „свободно" място и се оказало, че само територията на днешна Либерия, поради крайно тежкия си климат, е все още останала незаета от англичани, французи, португалци и испанци. На 7 януари 1822 година по тези брегове пристига първата група бъдещи либерийски граждани, а до края на Гражданската война в Щатите тук биват прехвърлени около 20 000 негри. Дълги години Либерия е била само една чудата приумица или прищявка на самозвани благотворители и американците почти я забравят. В тази, населена от роби, страна те продължават да въртят търговия с роби със завареното тук население. Колкото и парадоксално да звучи, преди около 30 години, след анкета от тогавашното Общество на народите, либерийският президент Кинг и вицепрезидентът е трябвало да подадат оставка, уличени в явно съучастие в търговията с роби. Но американците изглежда добре знаят условията за живот тук, защото и днес расистите от Южните щати обичат цинично да заявяват на безскрупулно дискриминираното негърско население: „Ако не ви харесва нашето отношение към вас, пръждосвайте се у вас!" (т. е. в Либерия).

На другия ден изминахме стотина километра във вътрешността на страната, за да посетим и разгледаме каучуковата плантация „Файъстоун плантейшън компани", най-голямата в света каучукова плантация. И не само най-голямата, но и най-доходоносната. Автомобилните гуми „Файъстоун" са широко известни в целия капиталистически свят. Но навярно малцина знаят какъв, в буквалния смисъл на думата, колониален труд е втъкан в тях. Каучуковите дървета са тънкоствoли, не високи, с гладка кора. Всеки работник в плантацията отговаря за 300-400 каучукови дървета. Най-напред със специален нож работникът прорязва силно наклонена спирала върху кората на дървото, закрепва в долния й край с улейче малка паничка и в нея започва да сълзи млечно-бяла течност, от която по-късно се добива познатият на всички каучук. Работникът бърза, за да „оперира" по този начин всички зачислени му дървета, а след това трябва да тича и изсипва в кофа събраната течност. Компанията плаща за това нищожните 60 цента, които веднага се изземват за получаваната от работниците храна — малко ориз и палмово масло.

Условията на работа и на живот са тежки. Почти никой от работниците не надживява каучуковото дърво. А то вирее от 25 до 30 години. Но „Файъстоун компани" не се свени да разтрубява на всеослушание огромния си „принос" в развитието на либерийската икономика и в живота на либерийското население.

Дим. ФИЛИПОВ

(Следва)

Продължение от бр. 2—8 и 11, 12

Стършел

ХУМОР и САТИРА ● ХУМОР САТИРА ● ХУМОР и САТИРА ● ХУМОР САТИРА ХУМОР и САТИРА

КЛИНИКА „БЪРЗА ПОМОЩ“

Телефонът извъня така силно, сякаш някой му беше боднал инжекция. От слушалката изхвръкна глас, който накара абажура на тавана да направи няколко обиколки около собствената си ос.

— Ало, ало . . . Бърза помощ ли е? . . . Тук ТКЗС — Камен. . . Пратете веднага линейка. . . **Въпросът е много болен!** . . .

Дежурните лекари се спогледаха учудени, но докато се окопитят, телефонът пак подскочи:

— Говори ТКЗС Долна Липница. Чакаме бърза помощ. **Въпросът тежко болен!** Точка!

Линейките полетяха на най-големите скорости, с които разполагаха. При прис...ането санитарите скочиха с носилки в ръце и попитаха първия срещнат:

— **Къде е болният въпрос!** . .

Кооператорът вдигна рамене и след като се досети каза:

— Ам че в стопанския двор трябва да е. . . — и отмина.

Около **болния въпрос** не се виждаха много хора. А тези, които бяха там, само го оглеждаха от всички страни и гласно се успокояваха, че нищо му нямало. Някои, даже изказваха мнение, че докато се запоолетяло щял да си стъпи на колелетата. Лекарите, възмутени, че ги разкарват, напразно все пак държаха да си изпълнят дълга. Те измериха температурата на напрежението по този болен въпрос и като видяха, че е много ниска запреслушваха болния най-щателно. Взеха му нафта за изследване, почукаха го по коляновия вал, караха го да кашля на бавни и бързи обороти, прегледаха го на рентген, от което се видя, че много от бурмите му са изпадали, някои кости и ости са се изтъркали и изпочупили, специалистите определиха следното:

„Започнатото основно ремонтно лечение на **болния въпрос** да се ускори. Най-малко по осем часа на ден да му се затягат чарковете или иначе болният може да се изтърве. Чак след като всичките му тежки, средни и леки трактори, редосеялки, плугове и други машинни организми бъдат приведени в ред, то заболелият може да се счита за окончателно оздравял и спокойно да се изведе на чист въздух по полето, на така наречената **„Пролетна сеитба“**. Обаче, ако болният не се излекува както трябва, то неминуемо, още при първите си стъпки на полето ще прокуца, а от това сеитбата ще получи голямо страдание.

Затова нека сега управителните съвети на изоставащите по този **болен въпрос** да прегърнат нашата критика, отколкото след започването на сеитбата да гълтат горчиви хапове.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ: На тия, които са най-зле по болния въпрос „Ремонт на машините“, а по именно: ТКЗС Дъскот, Самоводене, Долна Оряховица, Страхилово, МТС В. Търново не им се дава медицинско за освобождаване от работа. Обратно, същите трябва да си затегнат работата, което е и единственият начин за самоизлекуване.

Иначе предписаните инжекции ще продължават!“

Доктор БОЦ

Силни преживявания

Има една категория хора, така наречени любители на силни преживявания. Напоследък тази категория се оформя сред живущите в квартал „Трудов фронт“ и измежду студентите от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ във Велико Търново. Тези любители упорито си каляват нервите по следната рецепта:

1. Дълго чакане на автобуса от кв. „Трудов фронт“ до Поликлиниката.

2. Приятни нервни сътресения при разговор с „любезните“ и „внимателни“ кондуктори, от които са принудени да слушат по целия маршрут ругатни от рода на: „Не стой като чукан!“ „Всички ще ви сваля!“ и други.

М. Балканджиев
студент

Кои са стопаните?

През този ден Анчев, електротехник от „Енергоснабдяване“ — Велико Търново, работеше в квартал „Асенов“. Той си спомни, че преди две години наблизо построиха трансформатор и, за да го прикрият и му дадат по-хубав вид (като се похарчиха много народни пари), пред него направиха красив и обширен павилион за закуска.

— Но дали павилионът е направен за закуски, прясно и кисело мляко, или за тетрадки, моливи и мастило? — запита сам себе си електротехникът, крачейки по улицата. — Едва ли ще е за закуски — срещу него има училище! — отговори на въпроса си той.

— Нито за едното, нито за другото! — неочаквано чу глас Анчев и бързо повдигна глава.

Пред него беше непознат гражданин.

— Никога не съм мислил, че мога да разсъждавам гласно! — възкликна електротехникът. — Бях уверен, че това е възможно само в театъра!

— Точно така! Вие не разсъждавахте гласно, аз прочетох мислите ви! — усмихвайки се, отговори гражданинът. — Оттук минават много работници от ДПТК „В. Мавриков“, ученици и граждани та свикнах вече с мислите им!...

— Е, как така: нито за едното, нито за другото?

— И аз това се чудя! От две години насам павилионът неизползван стои и се руши

— Тогава. . . да го направят за клуб на „моржовете“! — ядовито препоръча електротехникът и се върна

Белчо ЧЕРНЕВ
(По дописка на Н. Паскалев — В. Търново)

— БУТНЕТЕ ОЩЕ МАЛКО И ДА ГО ПИШЕМ „ИЗЛЯЗЪЛ ОТ РЕМОНТ“!..

ХИТРЕЦИ

Чудили се, чудили се жителите на с. Войнежа как да се прочуят из целия окръг и найнакрая намислили. Решили да станат и те хитреци като Хитър Петър и в най-скоро време да разнесат славата си на такива из Великотърновски окръг. Като първо начинание войнежани се надумали да надхитрят ДАП — Велико Търново. Ръководителите на това предприятие решили преди известно време автобусът, който пътува от Велико Търново за Мишеморков хан, да прави едно отклонение от около 8 км (отиване и връщане) до с. Войнежа, за улеснение на жителите му. Това отклонение струва допълнително осем стотинки. Но войнежани, както казахме, хитруват, вземат си билети до с. Вонеща вода, а пък си слизат във Войнежа, без да плащат въпросните 8 стотинки. И това си е редовно и масово явление.

Хитреци, а?

Но за тяхно сведение има други от този род, които сериозно им оспорват славата. Както се знае, село Вонеща вода е обявено за курортно селище. Дълго след това от ТПК „Пенчо Цонев“ — Килифарево мислили и мъдрували какво да направят за новото курортно селище. Най-после единодушно решили. . . да го оставят без бръснарница. И затова сега учениците от училищата в това село, както и в околните: Войнежа, Райковци, Въглевци, Мишеморков хан са заприличали на манастирски послушници. А курортистите? . . Те са лесни — ще ходят до Велико Търново хем да разгледат Балдуиновата кула, хем пък да се подстригат и обръснат. Умно измислено, нали?

БАЛКАН
(По дописка на Ягорид Грозданов)

КЪДЕ В ОКРЪГА СТАВА ЗА (из) ПЪРЗАЛЯНЕ

Общо взето по баирите и върховете в окръга няма сняг, удобен за пързаляне. Същите се оказват много ниски, за да задържат снежна покривка. Но нека любителите на пързалянето не се отчайват. Ние можем да им предложим следните удобни за този вид спорт места. А именно новообразувалите се и неизвозени торови възвишения в районите на кооперативите: Церова кория, Сушица, Дъскот, Горна Студена, Асеново, Поликраище. Височините са удобни за всякакъв вид пързаляне. Предимство обаче имат членовете на управителните съвети от горепосочените стопанства. На същите се дава възможност да тренират дисциплината, която в случая най-добре им се поддава — **„спускане през вратички“**. Вместо вратички са поставени агротехническите изисквания за извозването на оборския тор, които те и без друго доста умело избикалят, без да ги докоснат.

Пързалянето става с шейни, ски и . . . **добиви.** Но въпреки че пързалянето по тия места става сега през зимата, то **изпързалването** на изоставащите по извозването на оборския тор ще стане през лятото, когато започнат да пресмятат от кое какво са получили.

СКРЕЖКО

Предложих на един мой приятел да го заведа на естраден концерт, а той съвсем неочаквано ми отказа. Наложи се дълго и нашироко да му разяснявам големите задачи на Концертна дирекция в гр. В. Търново, която урежда за гражданството редица естрадни програми с наши и международни изпълнители. След като му внуших, че ако тази вечер и ние отидем да чуем румънската естрада, то неминуемо ще повдигнем културния си уровен. Агитацията успя. Взех аз билети, но след като подадох на моя приятел билета с номер 13-13 (ред 13, стол 13), той си тръгна обратно.

— Не ставай суеверен! — му се скарах аз. — Куцузлукът няма да остане в тебе, защото хиляди търновци се сблъскват с някои от кусурите на Концертна дирекция. . .

. . . Естрадните концерти се изнасят обикновено в салона на Дома на Народната армия. Там има условия да се приемат на гардероб горните дрехи и други вещи на гражданите, но това не става. И какво да се прави, като Концертна дирекция се интересува само от две неща — да достави естрадните изпълнители и да продаде билетите, а по-нататък всеки да се оправя както намери за добре. А да не и се налага през антракта да се отбиете в съществуващия бюфет на ДНА (намиращ се непосредствено до салона) — рискувате връщането си отново на концерта. Излизайки от бюфета, ще се срещнете с единия от портиерите на естрадата, който като „цербер“ с най-груб тон и блъскане ще ви кресне: „Билета!“

След всичките тези истории, на които станахме жертва с моя приятел, той най-после изплю камъчето и ми изясни, откъде идвало това негово антиконцертно настроение. Той се съгласи, че действително бедата не идва от числата в билета, а най-вече от това, че „рибата се вмирисва от главата“. Така, например, наскоро ръководството на Концертна дирекция е допуснало за концерта на Джийн Сверт в Горна Оряховица, при капацитет на салона 617 зрители, да бъдат продадени над 1000 билета, или допуснати към 400 правостоящи. И представете си какъв е бил халът на моя приятел, който присъствувал на този концерт макар и с билет може би 20 20.

Иди сега, че го кандардисвай да ходи на концерти. . .

Б. Б.

Времето през февруари

Средната месечна температура през февруари е по-висока в сравнение с тая през януари с около 1 8 градуса. За Велико Търново средната месечна температура през февруари е 0.3, Павликени — 0 2, Свищов — 0 4. Повишението й се дължи главно на по-високите дневни температури.

През месеца в окръга ще има само 4-5 дни със средна дневна температура под нулата. Около 11 дни имат дневна температура между 0 и 5 градуса и около 12 дни са с над плюс 5 градуса. Средната температура на почвата през месеца на дълбочина 2 см е 0.7 градуса, на дълбочина 5 см — 1.4 градуса, на 20 см около 1.9 градуса и т. н.

Тази година средната месечна температура през февруари се очаква да бъде малко над нормата. По-топли дни се очакват в края на първото десетдневие, и в края на месеца. Застудяване се очаква в края на второто десетдневие, когато температурата ще спадне с около 10 градуса.

Облачността през месеца е значителна. Около половината от дните са мрачни. Средно само 4-5 дни са напълно слънчеви. Значителна облачност се очаква да има през третото петдневие и в края на месеца.

За окръга февруари е месецът, през който най-малко вали. Средната месечна сума на валежите, измерена в литри на квадратен метър е: за Велико Търново — 37, Павликени — 28, Елена — 38 и т. н. Среден брой на дните с валеж е около 5. Тази година валеж през месеца се очаква да има в края на второто и средата на третото десетдневие. Валежът се очаква да бъде около нормата.

Н. ГОДЕВ

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират от 1 до 7 февруари следните филми: **„Девети септември“ — Велико Търново**: „Невероятна история“; **„Искра“ — Велико Търново**: „Жерминал“; **„Алеко Константинов“ — Свищов**: „Спортен живот“, „Даркле“; **„Академия“ — Свищов**: „До града е близо“; **„Напредък“ — Горна Оряховица**. Кой сте Вие, д-р Зорге?“, „Пресекнала песен“; **„Модерен театър“ — Павликени**: „Новият Гилгамеш“, „Ромео моят съсед“; **„Христо Ботев“ — Лясковец**: „Лек живот“, „Живи и мъртви“; **„Христо Ботев“ — Елена**: „Трите златни косъма“, „Ако това е любов“, „Хамлет“; **профсъюзно кино „Хараламби Стоянов“ — гара Горна Оряховица**: „Път към арената“, „Тудор Владимиреску“; **„Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш**: „Четиридесет минути до разсъмването“, „Живот за Рут“.

ТЕАТЪР

Държавният народен театър ще представи **„Добрата стара Англия“**: днес — **Ресен**, утре — **Горна Липница**, сряда — **Сухиндол**, четвъртък — **Страхилово**, петък — **Свищов**.

„Учителят по танци“ театърът ще играе: днес във **Велико Търново**, сряда — **Върбовка**, четвъртък — **Страхилово**.

КОНЦЕРТИ

На 2 февруари, вторник, във **Велико Търново** ще гостува **югославска естрада**.

Държавни захарни заводи — Горна Оряховица

ТЪРСИ

електротехници и шлосери за ремонта на Захарната фабрика.

Постъпване веднага. Справка: „Личен състав“

1—1

Държавен керамичен завод „Мизия“ — Г. Оряховица

СЪОБЩАВА на интересуващите се, че приема работници и работнички за производствения сезон на 1965 година в цеховете с целогодишна работа.

Желаещите да постъпят на работа да носят със себе си трудова книжка и личен паспорт.

Справка: „Личен състав“ на завода.

1—1

Д М З за микротелфери — Горна Оряховица

има вакантни следните длъжности:

един началник производство-- машинен инженер;
един старши-конструктор--машинен инженер;
двама старши-технолози-машинни инженери.

Заплата по щат. Желаещите да се отнесат до управлението на завода.

Телефони 42-12 и 53-78

2—2

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Коренът на тяхното недоволство

През изтеклата седмица в Общото събрание на ООН завършиха общите разисквания, по време на които представителите на повечето държави изложиха становищата на своите правителства по главните проблеми на света. Такава е практиката в двадесетгодишната дейност на този международен форум. Макар общата политическа дискусия да не е съществената и най-важна част от всяка сесия на Общото събрание, все пак тя е един чувствителен барометър за тежненията и настроенията на многобройните делегации в сградата на Ист Ривър. Сегашната обща политическа дискусия не направи изключение. Още повече, че тя се проведе в кризисен момент от дейността на ООН. Става дума за т. н. финансова криза.

Но как се движеше „стрелката“ на политическата дискусия през тези два месеца? В амплитудата между позицията на Съветския съюз и САЩ имаше твърде много нюанси — становищата на делегациите повече или по-малко се приближаваха към единия или другия полюс. Но, ако трябва да направим генерална равносметка, истината е, че позицията на Съветския съюз и другите социалистически страни намери подкрепа сред повечето от делегациите.

Още в началото на сесията Громико изложи становището на съветското правителство по главните проблеми на нашата съвременност и представи меморандум с конкретни предложения за конструктивен подход към тези проблеми. Представителят на САЩ Стивънсън се изказа в последния ден на общите политически разисквания. Неговата реч предизвика разочарование. Бедна на предложения, речта на Стивънсън всъщност отрази сегашното състояние на американската външна политика. В областта на разоръжаването не бе направено нито едно предложение — Конго, Южен Виетнам и редица други проблеми бяха заобиколени. Затова пък не липсваше леко прикрита заплаха, че САЩ ще си направят изводи за по-нататъшното изпълнение на своите финансови задължения към ООН, ако Общото събрание не приеме американско то гледище за прилагане на член 19 от устава. И толкова. Стивънсън не посмя дори да отговори на многобройните критики по адрес на САЩ, направени от редица делегати. Двама оратори — делегатът на Мали и делегатът на Афганистан, малко преди Стивънсън да се качи на трибуната, отправиха остри критики към САЩ. Делегатът на Мали заяви, че истинската цел на американската интервенция в Южен Виетнам е да се попречи на южновиетнамския народ, на когото САЩ натрапват едно след друго марионетни правителства, свободно да изяви волята си. А делегатът на Афганистан посочи, че сегашната криза в ООН всъщност не е „финансова“, обоснова предложението на афро-азиатската група като реалистичен изход от задънената улица. Известно е, че Съветският съюз подк а САЩ отхвърлиха афро-азиатското предложение.

Този макар и съвършено бегъл поглед върху общите политически разисквания на Деветнадесетата сесия на Общото събрание обяснява раздразнението и недоволството сред някои среди в САЩ от ООН. Корените на т. н. финансова криза трябва да се търсят именно във все по-голямата трудност, с която САЩ задвижват остарялата вече машинка за гласуване. И в това отношение бъдещето е още по-тревожно и пълно с неизвестности.

Общата политическа дискусия на Деветнадесетата сесия на Общото събрание приключи, но за разлика от предишните сесии сега ООН е на кръстопът. В дневния ред на сесията стоят повече от 90 въпроса. Следва да се пристъпи към тяхното разглеждане. Обаче създадената от САЩ безизходица с т. н. финансова криза предизвиква сериозна загриженост.

Нов удар върху илюзиите

Южен Виетнам създава много неприятности на Вашингтон, така че едва ли някога в своята история САЩ са се намирали в толкова трудно и безизходно положение. В момента във Вашингтон обсъждат последиците от поредния преврат в Сайгон. Поддържаното от САЩ правителство на Тран Ван Хуанг бе свалено от диктатора Кхан и по такъв начин старанията на посланика Тейлър за представително „гражданско“ правителство отидоха по дяволите. Съобщават от Сайгон, че Тейлър бил вбесен от това, че Кхан използувал неговото временно отсъствие от столицата, за да извърши преврата. Изобщо във Вашингтон не знаят кому да се сърдят, кога да обвиняват, как да се оправят в тази каша, наречена южновиетнамски проблем. Изход има — незабавно изтегляне от Южен Виетнам, но засега във Вашингтон изключват тази възможност. И, щом е така, налага се да преглъщат каквото им се сервира, пък било то от рода на последния преврат на генерал Кхан.

Къде трябва да се търси обяснението на последните събития в Сайгон? Както е известно неотдавна Тейлър спаси правителството на Тран Ван Хуанг от същите тези „млади генерали“, които сега извършиха преврата. Целта бе да се увеличи относителното тегло на гражданския елемент за сметка на военния в сайгонската върхушка. Крайна цел: стабилизация. Това даде повод за ожесточена схватка между военни и цивилни. Сегашният преврат показва, че военните надделяват. Масовите вълнения и демонстрации в Сайгон, гладните стачки и „огнените самоубийства“ на будистките монаси, изблиците на народния гняв срещу правителството предизвикаха сериозни опасения сред военната хунта. Военните се страхуват, че бурното народно недоволство засилва тенденциите за политическо разрешение на южновиетнамския проблем и за неутрализация. И особено сред т. н. „млади генерали“, които дължат генералските си пагони на войната. Погрешно е да се смята, че те и техният вожд генерал Кхан са антиамерикански настроени. Нищо подобно. Те считат, че тактиката на Вашингтон, прилагана от генерал Тейлър, е погрешна.

Сенаторът Морз беше казал, че САЩ са закъснели с цели 100 години, щом се опитват да стават сега колониална държава от типа на Англия, Франция или Холандия. И затова неговият съвет е час по-скоро да се измъкнат от тресавището, като тръгнат по пътя на преговорите за урегулиране на конфликта в Южен Виетнам. Защото не може да се върне назад колелото на историята.

В. НЕДКОВ

в. „БОРБА“
Стр. 4, бр. 13, 30. I. 1965 г.
Индекс 21 301

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58. Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ — 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура бит хумор и сатира“ — 23-08; отдел „Икономически“ — 31-25; Счетоводство — 32-59; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 24-89.